

2. IMF Working Paper Forecasts in Times of Crises Prepared by Theo S. Eicher, David J. Kuenzel, Chris Papageorgiou and Charis Christofides. Отримано з: <https://www.imf.org/~media/Files/Publications/WP/2018/wp1848.ashx>.

Паршивлюк Б.С.,
студент 4-го курсу
Науковий керівник - **Стеценко Н.А.,**
канд. екон. наук, доцент
кафедри фінансів, банківської справи та страхування
Хмельницький національний університет,
м. Хмельницький

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В СИСТЕМІ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ

Система оподаткування в Україні істотно впливає на формування дохідної частини бюджетів всіх рівнів, які утворюють державну скарбницю країни. Податкова система, що діє в нашій країні, не сприяє ефективному розвитку українського суспільства. У зв'язку з цим виникає гостра потреба у реформуванні системи оподаткування в Україні.

У процесі розбудови ринкового середовища в Україні запровадження значної кількості податків спричинило кризові явища в механізмі розподілу фінансових ресурсів фізичних та юридичних осіб на користь держави. Такі тенденції активізували розвиток інституту приховування прибутку від оподаткування.

Податки є тим інститутом, який забезпечує взаємодію держави та суспільства, виконує фіскальну, регулюючу, стимулюючу, інформаційну функції, значення та змістове наповнення яких трансформується під впливом сучасних соціально-економічних реалій. Сукупність податків і зборів, які нині діють в Україні, є одним з елементів податкової системи. Ці податки та збори визначені у Податковому кодексі України.

У теперішній час сучасна модель бюджетних відносин в Україні характеризується надмірною централізацією податкових надходжень, асиметрією між зобов'язаннями та доходами органів місцевого самоврядування. Тому потрібно оптимально розподіляти надходження між бюджетами різних рівнів, а зараз особливо при умовах реформування бюджетного та податкового законодавства, які спрямовані на бюджетну децентралізацію, яка поступовими кроками розвивається в Україні.

Розподіл між органами влади різних рівнів повинен дотримуватися таких принципів:

- стабільність поділу доходів між рівнями бюджетної системи;
- власні доходи бюджетів мають бути основним ресурсом для ефективної реалізації закріплених за ними видаткових повноважень;

- розмежування податкових повноважень і дохідних джерел має в основному орієнтуватися на вертикальне (між рівнями бюджетної системи), а не горизонтальне (між регіонами і муніципальними утвореннями) бюджетне вирівнювання;

- кожному місцевому територіальному утворенню повинен бути гарантований мінімальний норматив відрахувань від податків [3];

В Україні тривають реформаційні процеси, зумовлені прагненням до економічної інтеграції з Європейським Союзом. І хоча українська податкова система є подібною до більшості податкових систем європейських країн, однак, на відміну від країн Європейського Співтовариства, податкова система України не є інструментом підвищення конкурентоспроможності держави

Можна сказати що в Україні вже декілька десятиліть триває реформування податкового законодавства тому кожен місцевий орган влади прагне володіти своїми фінансовими ресурсами та грошовими коштами

Н.В. Проць пише: «в Україні сьогодні процеси фінансово-бюджетної децентралізації хоча й набули незворотного характеру, але не мають системності і все ще не сприяють стимулюванню місцевих органів до пошуку джерел активізації власних економічних ресурсів» [2]. Розподіл податкових платежів між рівнями бюджетної системи є складним процесом, але є думки що наступним кроком має стати реформування податку на доходи фізичних осіб, який є головним податком країни та базовим у податковій системі України, та віднесення його до місцевих податків.

Пропозицію щодо того, що податок на доходи фізичних осіб має бути місцевим, висловлює С.В. Березовська: «створення надійної дохідної бази бюджетів місцевого самоврядування та збільшення обсягу власних доходів таких бюджетів вбачається за можливе здійснити шляхом розширення переліку місцевих податків та зборів за рахунок переведення до їх складу деяких основних загальнодержавних податків та зборів, та внесення таких змін до Бюджетного кодексу України та Податкового кодексу України» [1, с. 107].

Проаналізувавши стан сучасної системи оподаткування України, можна зробити висновок, що вона має серйозні недоліки, а саме: нестабільність податкової системи. Часті зміни в законодавчих актах щодо окремих податків негативно впливають на розвиток підприємницької діяльності; основним є фіскальне спрямування податкової системи; відсутні єдині та порівняно стабільні нормативи відрахувань від загальнодержавних податків до місцевих бюджетів тощо. Регулювання сучасних економічних відносин в Україні потребує гнучкої податкової політики держави, яка дала б змогу оптимально пов'язати інтереси держави з інтересами підприємництва. Безумовно, створити таку податкову систему майже неможливо. Для створення оптимальної системи оподаткування необхідно керуватися такими основними

принципами, як соціальна справедливість, рівнонапруженість, економічна ефективність, стабільність, гнучкість. В Україні ж ці принципи на сучасному етапі ігноруються, що породжує проблеми визначення розміру, кількості податків, способу їх стягнення.

Список використаних джерел

1. Березовська С.В. Правові засади фінансової діяльності органів місцевого самоврядування: дис. ... канд. юрид. наук. Одеса, 2014. 245 с.
2. Проць Н.В. Формування податкових надходжень місцевих бюджетів в контексті бюджетної децентралізації. *Фінансовий простір*. 2015. № 1 (17). С. 221–227.
3. Податкова політика України: стан, проблеми та перспективи: монографія / П.В. Мельник, Л.Л. Тарангул, З.С. Варналій [та ін.]; за ред. З.С. Варналія. Київ: Знання України, 2008. 675 с.

Шебаніна О.В.,

д-р екон. наук, професор
декан факультету менеджменту

Бурковська А.І.,

аспірант
факультет менеджменту

Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв

ЛІБЕРАЛІЗАЦІЯ ОПОДАТКУВАННЯ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДТРИМКИ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Сільськогосподарське виробництво має низку специфічних особливостей порівняно з іншими галузями економіки, а саме: трудомісткість, сезонність виробництва, залежність від погодних та кліматичних умов, досить повільний час оборення оборотних коштів порівняно з іншими галузями та забезпечення продовольчої безпеки. Одним із засобів опосередкованої державної підтримки виступає оподаткування [1]. Урахування цих особливостей, а також пріоритетність розвитку сільського господарства в Україні обумовлюють формування дієвого механізму забезпечення продовольчої безпеки держави.

Так, податкові реформи останніх років з урахуванням рекомендацій Міжнародного валютного фонду були спрямовані на підвищення стимулюючої та регулюючої функцій оподаткування через перегляд та зменшення навантаження на товаровиробників. Крім того, додаткового регулювання та контролю потребує ринок сільськогосподарських угідь в Україні, оскільки, за оцінками експертів, державний бюджет щорічно втрачає до 8-10 млрд грн від існування тіньового обробітку землі. Враховуючи те, що з усіх земельних ділянок має бути сплачений єдиний податок IV групи, що